

© TopTropicals.com

ชื่อพื้นเมือง	มหาพรหมราชินี
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Mitrephora winitii</i> Craib
ชื่อวงศ์	ANNONACEAE
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 4-6 เมตร แตกกิ่งต่ำระเกะระกะ เรือนยอดเป็นพุ่มกลม แน่นทึบ ใบ เป็นใบเดี่ยว เรียงสลับระนาบเดียว ใบรูปขอบขนาน หรือรูปไข่กลับแกมรูปขอบขนาน ปลายใบแหลม โคนใบมน เบี้ยวเล็กน้อย แผ่นใบด้านล่างมีขนสีน้ำตาลเหลืองประปราย ดอก ดอกขนาดใหญ่ที่สุดในสกุลมหาพรหมที่มีอยู่ทั่วโลก 48 ชนิด เมื่อดอกบานเต็มที่มีเส้นผ่าน ศูนย์กลางของดอก 8-10 เซนติเมตร มีดอกดก ททยอบาน ดอกออกเดี่ยวตรงข้ามใบ มีกลิ่น หอม กลีบเลี้ยง 3 กลีบ รูปไข่ กลีบดอกมีขนาดใหญ่กว่ากลีบเลี้ยงมาก เรียงเป็น 6 วง ๆ ละ 3 กลีบ กลีบด
การขยายพันธุ์	ผล จำนวน 8-16 ผล ออกบนแกนช่อกลม ผลทรงกลมรี สีเหลืองอมเขียวผิวมีขนนุ่ม โดยการทาบกิ่ง การเสียบยอดและการติดตา ส่วนการเพาะเมล็ด พบว่าเมล็ดที่เก็บได้จาก ผลแก่เก็บจากบนต้นจะงอกได้ดี แต่มีปัญหาคือ มีโอกาสเก็บผลแก่ได้น้อยมาก สำหรับการ ตอนกิ่งและการปักชำกิ่งเป็นวิธีการขยายพันธุ์ที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากได้ผลต่ำและใช้ เวลานานมาก
การกระจายพันธุ์	ขึ้นอยู่ในถิ่นกำเนิดแคบๆ บริเวณยอดเขาสูงชันในระดับ 1,100 เมตร ในเขตอำเภอเมือง

จังหวัดแม่ฮ่องสอน จัดเป็นพรรณไม้เฉพาะถิ่น (endemics) ที่มีอยู่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น และจัดเป็นพรรณไม้หายาก เนื่องจากมีจำนวนต้นในสภาพถิ่นกำเนิดน้อยมาก และมีการกระจายพันธุ์ต่ำ

ประโยชน์

เป็นพรรณไม้ที่ปลูกและบำรุงรักษาได้ง่าย มีศักยภาพที่เป็นไม้ดอกไม้ประดับได้ดี มีทรงพุ่มแน่นสวยงาม ขนาดเหมาะสม มีดอกดก ดอกใหญ่ สีสวย กลิ่นหอมอ่อนๆ จึงมีโอกาที่จะเป็นไม้ดอกไม้ประดับที่ได้รับความนิยมและแพร่หลายได้ทั่วประเทศในระยะเวลาสั้น